

שתי משניות ליום משנה שלמה

י"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com תחובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנט הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו" אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת כ"ק אדמו"ר ישראל ניסן בהרה"ק דוד משה זצוק"ל מקרעטשניף יהודה לוי בן פנינה ע"ה

משנה ד'

ישנה מחלוקת במסכת פסחים לגבי קרבן בהמה שבשרו נטמא/נאבד לפני שזרקו את דמו על המזבח. רבי יהושע סובר אם אין בשר, אין זורקים את הדם על המזבח, ורבי אליעזר סובר אף על פי שאין בשר, זורקים את הדם על המזבח.

אם לאחר שהורם הקומץ מהמנחה **נְטָמָאוּ שְׂיִרְיָהּ** נטמא החלק שנשאר מהמנחה (לאחר שהרימו ממנו את הקומץ) שהיה מותר לכהנים לאוכלו, לאחר שיוקטר הקומץ, או אם **נְשָׂרְפוּ שְׂיִרְיָהּ**, או אם **אָבְדוּ** נאבדו **שְׂיִרְיָהּ - כְּמִדַּת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר** רבי אליעזר הולך לשיטתו כמו בקרבן בהמה, שאף על פי שאין בשר* זורקים את הדם, כך גם לגבי קרבן המנחה, שגם אם אין את שיירי המנחה, המנחה - **כְּשֶׁרָה** וניתן להקטיר את הקומץ שהורם ממנה על המזבח, ו**כְּמִדַּת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ** ורבי יהושע הולך לשיטתו כמו בקרבן הבהמה, שאם אין בשר, לא זורקים את הדם, כך גם בקרבן המנחה, אם אין את שיירי המנחה, לא מקטירים את הקומץ, ולכן המנחה - **פְּסוּלָה** ודווקא אם אבדו, או נשרפו, כל השיירים אין מקטירים את הקומץ, ברם אם נשאר חלק ממנה, גם רבי יהושע סובר שמותר להקטיר את הקומץ.

שְׁלֹא בְּכָלֵי שְׂרֵת אם לאחר שקמץ את הקומץ מהמנחה לא הניח את הקומץ בכלי שרת לפני שהוקטר על המזבח - המנחה **פְּסוּלָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן - מְכַשֵּׁיר** את המנחה, שלדעתו גם אם לא קידשו את הקומץ בכלי שרת טרם הקטרתו, אין זה מעכב את ההקטרה וניתן להקטירו על גבי המזבח**.* **הַקְטִיר קְמִצָה פְּעֻמִּים** אם חילק את הקומץ לשני חצאים, והקטיר כל חצי בנפרד, בשתי פעמים אחד אחרי השני - המנחה **כְּשֶׁרָה** ודווקא כשחילק את הקומץ לשני חצאים המנחה כשרה, לפי שבקומץ רגיל יש לפחות כמות של שני זיתים, יוצא שגם כשחילק את הקומץ לשנים, הקטיר כמות של לפחות זית. אבל אם חילק את הקומץ לשלוש, או לארבע, יוצא שבכל פעם מקטיר כמות של פחות מכזית והמנחה פסולה, שכן אין להקטיר על המזבח כמות פחותה מכזית.

*שיירי המנחה מקבילים לבשר בקרבן הבהמה, שכן שניהם נאכלים. והקומץ מקביל לדם הקרבן, לפי שניהם מוקטרים על גבי המזבח, והם מתירים את הקרבן לאכילה.
**ברם אם לא קידשו את המנחה כולה בכלי שרת קודם שנקמצה, לדעת כולם המנחה - פסולה

רבינו עובדיה מברטנורא כמידת רבי אליעזר כשרה - על דעתו של רבי אליעזר דאמר בפרק כיצד צולין, דם אף על פי שאין בשר, הכי נמי קומץ אף על פי שאין שיירים כשר להקטיר קומץ. **כמידת רבי יהושע** - דאמר אם אין בשר אין דם, הכי נמי פסול להקריב הקומץ. והוא שלא גשתייר דבר מן השיירים שלא נטמא. והלכה כרבי יהושע. **שלא בכלי שרת** - שלא קידש הקומץ בכלי שרת. אבל בתחילת המנחה כולי עלמא לא פליגי דבעי כלי, כדאמרינן בפרק שתי הלחם. **ורבי שמעון מכשיר** - טעמא דרבי שמעון מפרש בגמרא, משום דאמר קרא (ויקרא ו') "קודש קדשים היא כחטאת וכאשם", ומדאקיש רחמנא מנחה לחטאת דעבודתו במתנה באצבע ממש, שמע מינה דקומץ המנחה נמי אם רצה עובדה בידו בלא כלי. ובלבד שיעבוד בידו הימנית, דומיא דחטאת שנאמר בו אצבע דתיב ביה (שם ד') ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו, וכל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין. ואין הלכה כרבי שמעון.

הקטיר קומצה פעמים - חצי קומץ בפעם אחת וחצי קומץ בפעם אחרת. ודווקא נקט פעמים ותו לא, דאין קומץ פחות משני זיתים וכי פליגי ליה לשתי פעמים נמצא שאין הקטרה בפחות מכזית ולפיכך כשרה, אבל אם חילקה לשלוש או לארבע פעמים, דעביד להו הקטרה פחותה מכזית, פסולה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

מיעוטו מעכב את רובו - שאם חסר כל שהוא פסול, דאמר רחמנא מלא קומצו. העישרון - מנחה שהיא פחותה מעישרון אפילו כל שהוא פסולה.

היין - חצי ההין לפר, ושלישית ההין לאיל, ורביעית ההין לכבש. וכן השמן בין למנחת נסכים שהוא כשיעור היין, בין למנחת נדבה שהוא לוג אחד שמן.

הסולת והשמן - של מנחה.

מעכבים זה את זה - דכתיב (שם ב') "מגרשה ומשמנה".

הקומץ והלבונה מעכבים זה את זה - דכתיב (שם ו') "והרים ממנו בקומצו וגו' על כל לבונתה".

הקמץ - מעוטו מעכב את רבו למדנו במשנה הקודמת ששיעור המינימום של הקומץ הוא כזית, ואם קמץ כמות פחותה מכזית, אפילו בשיעור כלשהו - פסול, והיות ולא ניתן להקריבו על המזבח, אינו מתיר את המנחה*. **העשרון סולת - מעוטו מעכב את רבו** שכל מנחה שיש בה פחות מכמות של עישרון סולת, המנחה - פסולה. **היין** שמגיע עם נסכי הקרבן, שבא בכמות חצי ההין עם הפר, ושלישית ההין עם האיל ורביעית ההין עם הכבש - **מעוטו מעכב את רבו** שאם חיסר מכמות היין שצריך להביא למנחת נסכי הקרבן, אפילו שחיסר כמות כל שהיא המנחה - פסולה**. **השמן** למנחת הנסכים צריך להביא כמות שמן כמו כמות היין שמביאים, ולמנחת נדבה יש להביא לוג שמן על כל עישרון סולת - **מעוטו מעכב את רבו** ואם חיסר מכמות השמן שצריך להביא, המנחה - פסולה. **הסולת והשמן מעכבין זה את זה** שאם חיסר אחד מהם המנחה פסולה***. **הקמץ והלבונה מעכבין זה את זה** היינו שרק לאחר הקטרת הקומץ והלבונה על המזבח, המנחה כשרה, ואם לא הקטיר אחד מהם המנחה פסולה.

*לפי שכתוב פעמים בתורה "מלא קומצו" (ויקרא ב, ב - ה, יב) ומזה למדים שפעם אחת נכתב למצווה עצמה ופעם שנייה ללמד שהקומץ מעכב.

**שנאמר "ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה" (במדבר טו, יא) ומהמילה 'ככה' למדים שיש להביא את שיעור היין כמו שכתוב ולא פחות.

***לפי שנכתב במנחת נדבה "מסלתה ומשמנה" וכן כתוב במנחת העומר "מגרשה ומשמנה" למדים שהיות ומוזכר הדבר פעמיים, הרי זה בא ללמד שמעכבים זה את זה.